

ŽELEZNIČARSKI GLASNIK

Časopis članov „Prometne zveze.“

Št. 24.

Izhaja 1. in 15. dne v mesecu.
Uredništvo in uprava: Dunajska cesta 9.

V Ljubljani, dne 15. decembra 1913.

Celoletna naročnina je K 3-60. Člani
„Prometne zveze“ dobe list brezplačno.

Leto I.

Eno leto.

Malo je, majhna kapljica na veji je eno leto v zgodovini, kratko je tudi v sedanjosti, vendar je lahko tudi ta čas koristno porabljen za posameznika in za splošnost. Pred letom dni je čisto navadna inujna potreba rodila »Železničarski Glasnik«. Razvoj »Prometne zveze« med slovenskimi železničarji je vsak dan kazal večjo potrebo lastnega slovenskega glasila slovenskih krščanskih železničarjev. Treba pa ni samo misliti na to, kar imamo in lo to negovati, kar je že naše, treba je, da se krščanska organizacija med slovenskimi železničarji še bolj razširi in okrepi. Ako imamo pa ta namen in ga smatramo resnim, potem nam je v dosego svojega namena potreba pred vsem dobrega časopisa. Časopis je danes duša vsake organizacije in naj si bo ta organizacija v kakršnikoli obliki in v kakršnikoli namen. Svoje časopise imajo razne politične stranke, imajo ga organizacije podjetnikov, da potom časopisa pozivajo svoje člane k tesnejši organizaciji in k večjemu izžemanju in zatiranju delavstva, imeti ga mora pa tudi delavstvo, da se more uspešno braniti in poučevati delavstvo o nakanah kapitalistov, ki so v škodo delavstvu. Potreba je rodila »Železničarski Glasnik« in ker je bila potreba resnična in nujna, zato uspeh tudi ni izostal.

S hvaležnostjo se moramo spominjati danes, ko končujemo zadnjo številko letošnjega letnika, vseh naših prijateljev dopisnikov. Res je bilo število teh zelo majhno, toda bili so in so možje, ki globoko umevajo veliko nalogo časopisja in so se sami žrtvovali za to, da so brali njihovi tovariši stvari, ki so jih pred vsem drugim zanimale. Dober članek, dobra notica ali novica, vse to poživljuje v bralcu navdušenje za dobro stvar. Velikokrat pa je za list velike važnosti le dobra misel, dober nasvet, ki sicer ne pride v list, pač pa privede uredništvo lista do kakega posebnega naziranja, sodbe ali volitve posebne taktike za dosego dobre stvari. Zahvaljujemo se danes vsem, ki so nam na ta način pomagali in jih prosimo, da tudi v prihodnje ostanejo naši zvesti dopisniki in svetovavci. Vabimo pa tudi druge v naš krog, ki imajo zmožnosti, pa iz raznih vzrokov še niso naši sotrudniki. Sploh vse, ki imajo dobro voljo pomagati dobri stvari, prosimo, naj vse, kar bi bilo primerno za naš list, napišejo in pošljejo našemu uredništvu. Kdor hoče, da bo naš list še boljši, kakor je bil doslej, naj pridno piše v list. »Železničarski Glasnik« bo potem bolj vsestranski in zato tudi zanimivejši.

Zahvaljujemo se pa tudi vsem, ki so nam na katerikoli način kaj pomagali, ki so s priznanjem spremljali naše težavno delo. Zahvaljujemo se našim naročnikom, katerih število je silno majhno med neželezničarji in bi bilo lahko večje, ko bi bilo med našimi inteligentni in premožnejšimi sloji malo več zanimanja za železničarsko organizacijo. En-

krat za vselej moramo poudariti, da od samih simpatij ne more nikdo živeti, treba mu je jedi in pijače. In vsakemu listu so potrebni naročniki, ki naročnino tudi plačajo, kakor so mu neobhodno potrebni sotrudniki in dopisniki. Res je, da naš list ni brezpogojno navezan na naročnike nečlane »Prometne zveze«, ampak potrebni so, ako hočemo list povečati, boljše urediti in mu dati hrane, ki tudi nekaj velja. Odkrito lahko priznamo danes, da sotrudništvo pri vseh 24 številkah v letošnjem letu založništvo ni veljalo niti vinarja, ampak vse uredništvo in upravništvo je bilo popolnoma brezplačno. To je bilo potrebno, ker pod tem pogojem je bil list ustanovljen.

Hvala vsem!

In kaj v prihodnje!

S prihodnjo številko stopi naš list v drugi letnik. Ponosen bo stopil na dan in na plan, ker ne bo več v otročji starosti, ampak stopil bo v lepo možko dobo. Ponosen kot fant na vasi bo zavriskal na ves glas pozdrav svojim dragim prijateljem, želimo da bi njegov glas udaril na uho tudi vsem tistim, ki ga doslej niso hoteli slišati.

Izkušnje letošnjega leta so nam jasno dokazale, da je pot, ki smo jo hodili doslej, edino prava in le po tej poti je mogoč uspeh. Krepka stanovska zavest, pošteno slovensko in krščansko srce ter krepka stanovska organizacija, to naj bi bile lastnosti vsakega slovenskega železničarja. In v dosego tega smo mi vedno pisali in delali.

Krepka stanovska zavest.

Danes morda ni na svetu stanu, ki bi bil vsled svoje službe toliko odgovoren, toliko naporen, kakor je ravno železničarski. Malo pa je tudi stanov na svetu, ki bi bili v današnjih časih človeški družbi bolj potrebni, kakor je ravno železničarski stan. Napredek vseh stanov, posebno industrije, neobhodno potrebuje železnice. Z naraščanjem mest narašča tudi potreba hitrejše aprovizacije z živili in kurivom. Sploh je danes na svetu vse tako urejeno, da vse neobhodno potrebuje železnice. Vozi se kmet in gospod po železnici, pa tudi berač in cesar. Vsled vedno naraščajočega prometa na železnicah in vsled zidave novih železnic, pa tudi vedno bolj narašča število železničarjev. Danes je železniški stan razen kmečkega stanu morda najštevilnejši stan na svetu. In ali železničar ni lahko ponosen na svoj stan? Zaupajo mu brezpogojno svoje življenje in imetje vsi, ki se vozijo po železnici, brez razlike stanu ali rodu. Kjer je odgovornost, kjer je delo, kjer je napor, kjer je skrb za življenje bližnjega, tam bodi tudi stanovski ponos. Stanovski ponos je ena najboljših garancij za zvesto izpolnjevanje službe, ker kdor nima stanovskega ponosa, tudi pomena svoje službe ne umeva. Ne mislimo pa tu tistega stanovskega ponosa, ki ga imajo nekateri železničarji in ki ne izvira iz posebnega umevanja želez-

ničarske službe in službenih dolžnosti, kakor udi ne odgovornosti za izročeno mu življenje in imetje vozečega se občinstva, ampak ki izvira iz navadnega napuha in preziranja nižjih ali podrejenih. Ta bolezen ni navadna pri nižjih, ampak je doma pri višjih; ta bolezen je pa silno grda in za človeka silno poniževalna. Pravi stanovski ponos pa je potreben vsakemu železničarju, ker je železničarski stan v resnici časten stan. In ta stanovski ponos smo med člani »Prometne zveze« vedno budili in ga bomo budili tudi vnaprej. Delavski stan, h kateremu prištevamo danes tudi železničarje, je bil v paganskih časih zasramovan, krščanstvo pa je postavilo delavstvo v prve vrste človeške družbe in mu utisnila na čelo neizbrisljiv pečat časti. Bodi v ponos in čast vsakemu železničarju njegov stan.

Pošteno slovensko in kršč. srce.

Kar je na srcu, to je na jeziku, pravi star slovanski pregovor. Večkrat pa tudi pravimo: Pamet govori. Po govoru in po dejanju spoznamo človeka. Med železničarji imamo danes brezštevila strank, ki se dele predvsem na svetovno naziranje, velikokrat pa izključno samo na narodnost. »Železničarski Glasnik« je doslej in bo tudi vnaprej zastopal načelo, da bodi čitatelj »Železničarskega Glasnika«, dober Slovenec pa tudi dober kristjan. Tu se prav v vsem ločimo od socialne demokracije, ki je mednarodna in protikrščanska. Ljubiti moramo svojo domovino, ljubiti svoj jezik, to vse pa bo imelo le tedaj pravo veljavo in ljubezen bo prava, ako bo naše življenje urejeno po plemenitih in vzvišenih naukih krščanstva. To je naš program in tega se bomo držali, zato pa ne bomo nikdar mogli zagovarjati brezverske in mednarodne socialne demokracije, kakor tudi ne bomo mogli nikdar in nikoli podpisati ali priporočati organizacij, ki slone edino na narodnem programu, ker jim manjka duše, ki vse poživlja, ki vodi pamet nad strastjo, ker jim manjka vere v višja dejstva, kakor je samo narodna ideja. Na tem stališču bomo stali in ker vemo, da je to stališče edino pravo in ima obliko iz mesa in duše, smo prepričani, da bomo tudi zmagali. Ni pa dovolj, da je kdo samo v srcu, sam zase prepričan, ki smo ga ravno tu opisali. V hudih časih živimo. Nasprotniki krščanstva in Slovenstva stopajo z oholostjo na dan in hočejo oropati s svojim časopisjem, brošurami, knjigami, društvi itd. slovensko ljudstvo njegovih najdražjih svetinj, dedščine njegovih očetov. Zato je nujno potrebno, da smo tudi politično zavedni, da storimo v vsakem času svojo politično dolžnost, delamo za stranko, ki ima ista načela, kakor mi in ji pomoremo do moči nad nasprotniki. In taka stranka na Slovenskem je edino Slovenska Ljudska Stranka.

Krepka stanovska organizacija.

Nedvomno izmaguje močnejši nadslabejšim. To je staro pravilo, ki še nikdar ni

Zahtevajte „Železničarski Glasnik“ v vseh gostilnah in kavarnah!

Dolžnost vsakega železničarja je, da agitira povsod za „Prometno zvezo“!

izgubilo na svoji veljavi. To pravilo pa posebno velja v današnji družbi, ko ves svet moli k zlatemu teletu. Vsled velikanskega napredka industrije, se je svet danes popolnoma preobrazil in ni prav nič več podoben onim starim dobrim časom, ko sta mojster in pomočnik, gospodar in hlapec obedovala pri eni in isti mizi. Danes je na eni strani mrzel, brezčuten in surov kapital v rokah nekoliko tisoč oseb, na drugi strani pa so milijoni siromakov-delavcev, ki v potu svojega obraza jedo svoj kruh. Nič bi ne bilo hudega, ako bi imel vsakdo, kdor dela, tudi dovolj jesti in sploh dovolj tega, kar zase in za svojo družino neobhodno potrebuje, saj je vendar sv. Pavel rekel: kdor ne dela, naj ne je. Ali žalostno je danes, da se na eni strani kopiči v rokah maloštevilnih ljudi blagostanje, ki pa ne izvira samo iz sebe, ampak izvira iz zatiranja, izžemanje in stradanje milijonov siromakov. Socijalno zlo je danes tisto neizrečeno hudo na svetu, ki ima edini svoj izvor v pohlepnosti in brezsrčnosti oseb, katerim ni mar Kristov nauk ljubezni do bližnjega.

Ker pa je kapital brezsrčen, krut in nasilen, treba je, da vodimo boj proti temu kapitalu, ki je vzrok vsemu hudemu na tem svetu. Kakor imamo pravico in dolžnost delati, tako imamo tudi pravico, da za svoje delo, ki ga delamo v korist drugih, zahtevamo to, česar nam je za življenje nam in našim družinam neobhodno potrebno. To je naša pravica. Ker pa ima pravica danes napram kapitalistom zavezane oči, zato pa je potreba, da tako glasno kričimo za svojo pravico, da odpadejo zaveze raz oči pravice in nam poštene vage odvaga to kar nam gre. To pa je danes posamezniku nemogoče, ker kapital uniči vsakega, ki bi mu drznil le kolikaj nasprotovati in kapitalu se gotovo vsaj nekoliko škoduje, ako delavci dobe svoje pravice. Tu je treba krepke organizacije, treba je, da se združimo vsi pod enim geslom: Vsi za enega in eden za vse. Le na ta način je mogoče izvajati pravico ubogim in zatiranim.

»Prometna zveza« je tako društvo, ki ima tu opisane lastnosti. Koliko smo pisali v tem letu dobrega o »Prometni zvezi«, koliko je ona storila dobrega svojim članom. Stojimo na stališču, da je železničarju pred vsem potrebna železničarska organizacija, ki je edina zmožna zastopati pravilno pa tudi uspešno svoje člane. »Prometna zveza« ima danes nad 10.000 članov in je tudi svojo nalogo v vsakem oziru vestno izpolnjevala. Naloga naših čitateljev je, da »Prometno zvezo« povsod prav pridno priporočajo in delajo na to, da se »Prometna zveza« posebno med Slovenci dobro ukrepi. Idite prijatelji in tovariši med one naše tovariše, ki danes še niso v naši organizaciji in pripeljite jih k nam, ker edino pri nas je pravo mesto za vsakega poštenega železničarja.

Opisali smo v teh vrstah pot, katero smo hodili v tem letu in katero mislimo nadaljevati v prihodnjem. Ne ozirajte se na levo, ne na desno bomo šli naprej, ker smo prepričani o uspehu našega dela. Prosimo pa vse, da nas podpirajo na razne načine. Pred prvo številko prosimo, da nam dobite naročnikov. Vsak železničar ima koga, ki bi se naročil na naš list. Naročnina je majhna (K 3-60) in se plača v naprej. Stopite tovariši k gostilničarju ali trgovcu, brivcu, mesarju ali peku, sploh povsod, kjer občujete in pridobite nam naročnikov. Pridobite nam pa tudi oglasov, ki listu vsaj nekaj nesejo. Za pogoje se vpraša na upravništvo. Pišite

za naš list vse, kar se Vam zdi potrebno, da bi bilo v listu. Prav vsaka stvar pride prav uredništvu in uredništvo Vam bo hvaležno. Šplah pa prosimo, da širite zanimanje za naš list in za našo organizacijo in na ta način pripomorete, da bo naš ugled večji. S tem se poslavljamo od letošnjega leta, želimo vsem vesele praznike in veselo pa srečno novo leto.

Uredništvo in uprava.

Zahteve premikačev.

»Prometna zveza« je že nešteto krat ob razložila v svojih glasilih zahteve premikačev pri državnih železnicah in tudi večkrat merodajne osebe opozorila nanje in te zahteve v železniškem ministrstvu tudi pošteno zastopala. Glavna zahteva, da se služba premikačev v šteje v provizijski zaklad enkrat in pol, se bo, kakor vse kaže in so skoro vse težkoče že odstranjene, premikačem najbrže že v kratkem izpolnila. Rešena pa še ni druga glavna zahteva, da se da premikačem 24 K mesečne doklade. In vendar bi se s tem popravila le krivica, ki se je zgodila premikačem s tem, da se jim je ta doklada odvezla o priliki neke regulacije. Kdor pozna težko službo premikačev in ve, koliko čevljev se strga v tej službi, ta te doklade premikačem ne bo odrekel. Tudi železniško ministrstvo priznava upravičenost te zahteve in uvideva, da je tu res potrebna nujna pomoč, vendar noče dati doklade, pač pa premije. Mi smo proti temu sistemu in posebno še pri premikačih. Premikači pri državnih železnicah so itak pridni in spretni, ni pa treba, da bi se jih priganjalo k delu še s premijami in jim tako škodovalo na njihovem zdravju. Zato pa zahtevamo doklado! Tretja zahteva premikačev je, da se jih uvršča med vožni personal. Svojedobno je »Prometna zveza« že to dosegla; veliko premikačev je bilo namreč uvrščenih med sprevodnike. To pa se je danes domala že pri vseh direkcijah opustilo. Nikakor ne moremo umeti, zakaj bi premikač, ako ima potrebno strokovno izkušnjo, ne mogel napredovati; mesto »Platzmeistera« vendar ni vsakomur prosto. Da je tudi ena glavnih zahtev premikačev dveletno napredovanje, kakor jo zahtevajo vse kategorije, tega ni treba še posebej poudarjati. C. kr. železniško ministrstvo pa stori le svojo dolžnost, ako ugoditi upravičenim zahtevam premikačev in jim tako ustvari boljši položaj in veselje do naporene službe.

Tovariši! Delajte na to, da pridobite za božičnico našemu listu novih naročnikov, „Prometni zvezi“ novih članov! Širite le krščanske časopise!

Nedeljski počitek.

Nedeljski počitek v eksekutivni službi na c. kr. državnih železnicah je bil že od nekdaj preglavica, ki je delal nekaterim gospodom nebroj skrbi. Začetkom tega stoletja se je hotel uveljaviti od strani železniškega ministrstva nedeljski počitek pri blagovnem prometu. Stvar pa se je vsled nespretnosti višjih gospodov tako slabo obnesla, da je ostalo zopet vse pri starem. Kar je mogoče v drugih državah, kar je mogoče v industrijski Angležki in Ameriki, namreč ome-

jitev blagovnega prometa ob nedeljah, to ni mogoče v naši birokratični, z manšterskim kramarskim duhom prepojeni avstrijski upravi.

Kakor gotovo je želeti, da se blagovni promet ob nedeljah omeji in se da na ta način kolikor mogoče mnogim železničarjem prosto nedeljo, vendar tu ne govorimo o tem počitku. Govoriti hočemo tu o drugem počitku s katerim se ravno na državnih železnicah uprav škandolozno postopa. »Šest dni delaj, sedmi dan počivaj!« Ta svetopi-semški rek je prišel pri državni železnici že davno ob vso veljavo. Država kot delodajalec pravi svojim uslužbencem: Osemindvajset ali devetindvajset dni delaj, potem boš imel en, v najboljšem slučaju dva prosta dneva, ako ti jih slaba volja ali pa upravniška modrost predpostavljenih ne pritrga. Nedeljo — kaj še, ker železničar posebno v eksekutivni službi prav nič ne potrebuje. Obstoja sicer neka naredba železniškega ministrstva, vsled katere naj bi imel vsak uslužbenec v eksekutivni službi eno nedeljo v mesecu prosto, pa kdo se zmeni za to naredbo, ki je samo na papirju.

Znano je, da je v marsikaterem prometnem, postajnem uradu in v kurilnicah odvisno le od dobre volje predstojnika, da da svojim uslužbencem prosti dan ali prosto nedeljo. So službeni turnusi pri c. kr. državnih železnicah, kjer skozi leto in dan ni zaznamovan niti en prost nedeljski predpoldan. In kljub temu, da je služba v eksekutivni službi zelo naporna, vendar se vedno in vedno od višjih kraja še itak tako skopo odmerjeni prosti čas uslužbencem. Železničarje v eksekutivni službi se smatra limonam, katere je treba temeljito izžeti, to pa zato, da se hrani morda za državo? Ne, tudi za državo se ne hrani, pač pa se to dela zato, da si nekateri pridobe z to kolikor mogoče visoke tantijeme. Samo zato se ne da v tolikih krajih uslužbencem proste nedelje, da ni treba plačevati namestnikov in se na ta način povišujejo tantieme tistim, ki imajo že sicer prav lepe in visoke plače, krščansko to ni. Mi krščanski železničarji imamo misel za hranjenje, mi dobro vemo, da se po nekod zastonj zapravljajo velikanske vsote, zato pa smo tudi proti takemu hranjenju, ki je škodljivo človeškemu zdravju in ki ubija krščansko prepričanje posameznim uslužbencem.

In s takim ravnanjem se škoduje zdravju uslužbencev, ubija se mu vera v svetost nedelje in se mu vceplja v srce verska mlačnost. Mi, kot krščanska železničarska organizacija odločno protestiramo proti takemu ravnanju in kličemo na pomoč vse krščanske stranke v avstrijski državni zbornici, da pridejo tudi železničarji enkrat do prostih nedelj in se jim da na ta način prilika, da lahko zadoste svojim verskim dolžnostim. Mi sicer dobro vemo, da pri železnicah ni mogoč tak nedeljski počitek, kakor v raznih obrtnih in tovarniških obratih, vemo pa tudi dobro, da je pri vsaj nekoliko dobri volji mogoče tudi pri železnicah brez povišanja stroškov dovoliti železničarjem enkrat na mesec prosto nedeljo in sploh povečati prosti čas. Dolžnost države je, da bi kot delodajalec bila vsem drugim podjetjem v zgled, poselno pa bi morala gledati na to, da svojih uslužbencev ne ovira pri izvrševanju verskih dolžnosti. To pa se ravno pri državnih železnicah ne vrši in upravičeno vzbuja nevoljo med uslužbenci. Dajte uslužbencem proste nedelje in sploh več prostega časa, utrdili se bodo in pokrepčali telesno in duševno in za to vam bodo gotovo hvaležni.

Ali ste že pridobili „Železničarskemu Glasniku“ vsaj enega naročnika?

Največja velesila na svetu je časopisje. Zato razširjajte katoliško časopisje!

Sijajna zmaga S. L. S.

Že v zadnji številki smo poročali bravcem o veliki zmagi S. L. S. na Kranjskem pri deželnozborskih volitvah v splošnem volivnem razredu, danes pa poročamo o še sijajnejši zmagi S. L. S. v kmečki skupini.

S. L. S. si je s to zmago zagotovila zopet večino v kranjskem deželnem zboru in neomejeno oblast v deželnem gospodarstvu. Ljudstvo je govorilo in v ogromni večini je povedalo, da je bilo delovanje S. L. S. v prejšnjem deželnem zboru ljudstvu v korist, da zaupa S. L. S. in želi nadaljevanje započete dela.

Izvoljeni so bili sledeči kandidati S. L. S. in so dobili glasov:

Ljubljana—Vrhnika: Dr. Šusteršič 4159, Povše 4142.

Kamnik—Brdo: Dr. Krek 3009.

Trebnje—Zatičina—Žužemberk—Mokronog—Litija—Radeče: Košak 6421, Vehovec 6420, dr. Lampe 6354.

Novo mesto—Kostanjevica—Krško: Zure 4464.

Kranj—Škofja Loka: Demšar 3531, Zabret 3606.

Postojna—Logatec—Senožeče—Lož—Ilirska Bistrica—Cerknica: Dr. Žitnik 3786, Drobnič 3596.

Radovljica—Kranjska gora: Pogačnik 2314.

Kočevje—Ribnica—Velike Lašče: Skulj 2341, Lovšin 2408.

Vipava—Idrija: Perhave 2032.

Črnomelj—Metlika: Dermastia 1645.

Slovenska Ljudska Stranka je dobila skupno 32.719 glasov, liberalci 8797 glasov, torej je S. L. S. zmagala v kmečki kuriji nad liberalci z ogromno večino 23.922 glasov.

Socialni demokratje so pri teh volitvah dobili tako malenkostno število glasov, da skoro ni vredno, da bi se jih štelo. Res je sicer, da so imeli le par kandidatov namesto 16, kakor je bilo poslancev. Pa še tam, kjer so imeli svoje kandidate, so raje volili liberalce, ker so jim liberalci kot stranka kapitalistov menda najbližja stranka. Žalostno je, ako se stranka, ki se vedno tako rada imenuje edina delavska stranka, grdo obeša na frak liberalnim mogočcem, ki sovražijo delavstvo iz dna svoje duše. No, pa od socialnih demokratov ni drugega pričakovati. Saj so si liberalci in socialni demokratje tudi v tem zelo podobni, da liberalci kot gospodarji izžemajo delavstvo, socialni demokratje pa kot stranka izsesavajo težko prislužene krajcarje iz delavstva, da se na ta način redi par voditeljev. Sicer je pa to zelo dobro, da so si socialni demokratje in liberalci veliki prijatelji, ker za nas bo veliko lažje odbijati enostranski, kakor večstranski napad. Svetovati pa moramo poslancem S. L. S., da z liberalno rdečo stranko pošteno obračunajo v deželni zbornici tako, kakor zaslužijo. Popolno preziranje bi bilo najboljšje plačilo za nesramnosti, popolno družabno bojkotiranje pa plačilo in odgovor na grde laži, ki so jih trosili liberalci med ljudstvo. Eno pa je sedaj nujno potrebno in to je, da se vsi pristaši S. L. S. ogibljejo liberalcev in sicer prav povsod, najsibo kjerkoli. Pojdimo sedaj o praznikih od hiše do hiše in nabirajmo naročnike za katoliške časopise; kjer pa naletimo nasprotne časopise, skušajmo njihove naročnike pregovoriti, da se jim odpovedo. Ne zahajajmo v lokale, kjer imajo nasprotne časopise, ker kdor podpira zasramovalce našega prepričanja in naših somišljenikov, ta ni vreden naše podpore.

Državni železniški svet na Dunaju.

Državni in deželni poslanec komerčni svetnik Fran Povše poroča kot član državnega železniškega sveta »Slovenec« dne 11. t. m. sledeče: Ta teden zboruje železniški svet, in sicer prve tri dni delujejo oddelki, v soboto pa zboruje cel svet. Iz včerajšnje seje III. oddelka poročam, da je zastopnik železniškega ministrstva na moj predlog glede preureditve postajališča v Žalni tudi za blagovni promet, kar bi okolici tega postajališča — občinam Žalna, Križka vas, Luče in tudi deloma Krki — bilo v veliko gospodarsko korist, — dal sledečo uradno izjavo: Ravnateljstvu državnih železnic v Trstu se je dal že nalog, vršiti vse v to potrebne poizvedbe in izdelati načrt s proračunom stroškov za zgradbo tega skladišča ter da v najkrajšem času načrt predloži železniškemu ministrstvu. Tudi na predlog razširjenja kolodvora v Škofji Loki je zastopnik železniškega ministrstva podal sledečo izjavo: Vsled vedno ponavljajočih se pritožb zaradi nedostajajočih razmer na postaji v Škofji Loki — toliko glede pomanjkljivih prostorov za osebni promet kakor tudi za blagovni promet —, odredilo je železniško ministrstvo lokalne poizvedbe, katere so dokazale, da za normalni osebni promet še zadostujejo prostori, a ne tako za blagovni promet. Vsled vedno naraščajočega blagovnega prometa in oziraje se na razloge predloga, bo železniško ministrstvo brez odloga odredilo nove poizvedbe, na podlagi katerih hoče potrebno odrediti, da se temu pomanjkanju nezadostnih skladišč v okviru za to na razpolago lastnih denarnih sredstev odpomore. — Ta odgovor ni zadovoljiv, treba bo še dela in posredovanja, da se ta, za škofjeloško postajo pereča pa tudi prepotrebna zadeva doseže in se bo tudi dosegla, ker ogromni blagovni promet, osobito lesa, ki je na tej postaji zelo obilen, nujno zahteva, da železniška uprava zadosti tej zahtevi. V plenarni seji 13. t. m. bom skušal pridobiti železniški svet za moj predlog, ki bo meril na to, da državni železniški svet smatra razširjenje kolodvora v Škofji Loki ne le za blagovni, ampak tudi osebni promet za neizogibno in nujno delo. O drugih mojih predlogih, ki pa pridejo v razpravo prihodnje dni, bom javnosti podal potrebno poročilo. — Povše.

Organizacija.

Vabilo na redni občni zbor krajne skupine Ljubljana, ki se vrši na praznik Svetih Treh Kraljev dne 6. januarja 1914 ob 6. uri zvečer v salonu gostilne gospe Češnovarjeve v Kolodvorski ulici št. 33 v Ljubljani. Dnevni red: 1. Prečitane zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo odbora. 3. Volitev odbora. 4. Razno. Člani, udležite se polnoštevilno občnega zbora. — Vodstvo krajne skupine Ljubljana.

Skupina »Prometne zveze« v Ljubljani naznanja svojim članom, da je vse denarne pošiljatve pošiljati na naslov tovariša blagajnika: Martin Novak, čuvaj juž. žel. v pok., Vodovodna cesta št. 26 v Ljubljani.

Zahvala. Tovariš Peter Jernejec se iskreno zahvaljuje društvu »Prometna zveza« za točno izplačilo posmrtnine 200 kron po umrli svoji ženi.

Zahvala. Tovariš Janez Mencinger, prožni delavec na Bohinjski Bistrici se najtopleje zahvaljuje glavnemu odboru »Prometne zveze« za podeljeno mu denarno podporo.

Celega letnika »Železničarskega Glasnika« imamo nekaj izvodov na razpolago, kdor ga želi, ga dobi za navadno ceno pri upravnistvu. Skupine in podružnice sezite po njem!

Člani skupine »Prometne zveze« v Ljubljani juž. žel. se vljudno kakor nujno naprošajo, da nemudoma dopošljejo svoj natančni naslov, bivanje in pošto, kamor naj se jim pošiljajo razne društvene pošiljatve. Veliko je namreč članov, ki ne dobivajo društvenih pošiljatev in tudi ne »Železničarskega Glasnika«, ker jih pošta vsled napačnega naslova ne more dobiti. Ker pa je nujno treba reda, naj vsak član skupine pošlje svoj natančni naslov na Jakob Milavec v Ljubljani, Zalogarjeva ulica 9.

Razno.

Nočemo židovskega zdravnika. Znano je, da židovski zdravniki nikamor tako zelo ne silijo, kakor ravno k železniški službi. Pri železnici je zdravnik z uslužbenci lahko precej osoren in ni treba, da bi bil Bogve kakšen učenjak. So seveda častne izjeme, katerim smo dolžni vso hvalo in spoštovanje. Ali v praksi na železnicah je žal to, da zdravnik, ki piše bolnikom kaj boljših zdravil, kakor je mandeljeva voda ali grenka sol, na zgoraj ni posebno priljubljen. No, židovskim zdravnikom pa ravno ni mnogo za zdravje železničarjev in zato jim je vse prav. V Eger na Češkem je bil prošli mesec nastavljen zdravnik jud Jakob Teller. Uslužbenci pa ga ne marajo, ker imajo tam že štiri judovske železniške zdravnike in proti temu imenovanju protestirajo. Prav imajo! Kako se bo stvar iztekla bomo poročali.

Iredentovski procesi. Ker je avstrijska oblast pred dnevi zaprla laške konduktarje Bisatto, Trentin in Casarsa, ki spremljajo vlake iz Italije do Červinjana, so se laški konduktarji zbrali v S. Giorgio di Nogara in protestirali proti tem aretacijam, češ, če se njihovi kolegi ne spustijo na svobodo, ne bodo več vlakov v Avstrijo spremljali. — Kakor poročano, so bili dotičniki aretirani, ker so po vagonih slikali karikature našega cesarja.

Za smeh in kratek čas. Slavno uredništvo »Železničarskega Glasnika« v Ljubljani. Prosim slavno uredništvo, da blagovoli v prvi prihodnji številki našega glasila objaviti sledeče: Izjava! Jaz podpisani France Požun, železniški delavec na progi dolenjske železnice v Trebnjem, preklicujem članek naperjen proti g. prožnemu mojstru Andreju Robaschu, objavljen 1. prosinca 1913 v njegovi celotni vsebini. Trebnje, dne 12. XII. 1913. France Požun, železniški delavec. — Za počiti! Taka budalost! France Požun še nikdar niti ene vrstice ni pisal v naš list, sedaj pa pa komando Robascha preklicuje nekaj, česar niti storil ni. Za taka pisanja se lepo zahvaljujemo in jih bomo v prihodnje metali v koš, ker Robascha ne maramo za sotrudnika našega lista. Sploh pa tudi ni naša dolžnost priobčevati takih izjav za celo leto nazaj. Zakaj pa velespoštovani Robasch nas takrat ni tožil, če ni bila dotična notica resnična. A nam se zdi, da se gre tu le za sekature Požuna, s katerim se Robasch igra. Da bo pa Robaschu ustrezno, ker tako rad bere svoje ime v našem listu, bomo pa v prihodnji številki pričeli s priobčevanjem razsodbe c. kr. okrožnega sodišča v Rudolfovem, dne 26. julija 1913. Robasch je namreč ta dan naravnost sijajno propadel v tožbi proti delavcem. Razsodba je prav zanimiva!

Organizacija je edina obramba delavstva. Železničarji v »Prometno zvezo«!

Ferdinand Müttermaier, Klein Reifling.
Jožefa Enzinger, St. Pölten.
Henrik Felber, Maribor.
Ivan Neugetauer, Freiwaldau.
Franc Rešnicek, Höflein.
Nikolaj Bukowina, Zenica.
Angeli Ivan, Sv. Anton.
Marija Zimmerbauer, Steyr.
Neža Mirt, Zidan most.
Marija Jernejc, Ljubljana.
Ivan Zidarovič, Bosanski Brod.

Naj v miru počivajo!

Vsak član prispeva 1. januarja v posmrtni sklad
55 vinarjev.

Priporočamo
domačo trgovino z oblekami

Maček & Ko.

v Ljubljani, Franca Josipa c. 3.
Založniki c. kr. priv. južne železnice.
Solidna postrežba! Najnižje cene!

Velika in moderna zaloga oblek za gospode,
dečke in deklice **A. KUNC**, Dvorni trg 3
na voglu Židovske ulice Naročila po meri točno in priznana dobro.

Adalbert Kassig

Ljubljana, Židovska ulica.

Zavod za uniformo, krznar in izdelovatelj čepic
priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih
uniformskih predmetov za železničarje, kakor:
čepice, gumbe, rosete, žnore, piščalče i. t. d.
Čepice zimske in letne za strojevodje, kurjače
— itd. v raznih oblikah po najnižji ceni. —
Postrežba točna.

JULIJA ŠTOR

Ljubljana, Prešernova ul. 5

velika zaloga

F. L. POPPER ČEVLJEV

najboljše kakovosti za gospode, ženske in otroke
po izredno ugodnih cenah. — Čevlji za turiste
— higienični čevlji za otroke — Lawn-tenis čevlji.

Velika zaloga modernih slamnikov.

Klobuke, cilindre in čepice

v najnov. fasonah in v veliki izbi
priporoča

Ivan Soklič, Ljubljana, Pod trančo št. 1.

Pristni Panama-slamniki od 9 K do 50 K.

Anton Rojina, Ljubljana

Kolodvorska ulica

Pohišveno in stavbno mizarstvo.

Pozor pri nakupu!

Kdor hoče imeti res trpežno, zanesljivo in
ceno, uro, dalje fino izdelane verižice, prstane,
uhane, splošno vse v to stroko spadajoče
predmete, naj ne prezre tordke

Ivan Ravnihar, urar

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 44.

Postrežba točna in solidna. Sprejemajo se tudi razna
popravila.

H. SUTTNER

Glavni trg št. 25

Sv. Petra cesta 8

LJUBLJANA

priporoča svojo

največjo zalogo

priznana najboljših

švicarskih ur

z znamko „IKO“ in „ZENITH“.

Najzmernejše cene.

Postrežba točna.

Izšel je nemški

Koledar

**Prometne zveze
za navadno leto**

1914

Cena koledarju je 1 K

Naročite ga!

Zahvala.

Anton Knez se zahvaljuje centrali „Pro-
metne zveze“ za podeljeno podporo po krajni
skupini Zidani most.